

DESCOPERIREA LUI MANDY

»NĂDĂJDUIEȘTE ÎN DUMNEZEU, CĂCI IARĂȘI ÎL VOI LĂUDA; EL ESTE MÂNTUIRERA ȘI DUMNEZEUL MEU.« – Psalmul 42.11b

Ultimele săptămâni de școală, apoi este vacanță, în sfârșit! Dar înainte de asta se primesc rezultatele de la teza de matematică. Mandy se teme. I se pare așa de grea matematica. Iar lucrarea a fost foarte grea. „Sper, sper să nu fie vreun patru”, se roagă Mandy. Dacă rămâne repetentă din cauza matematicii? Nici la fizică nu stă prea bine, dar la fizică măcar un cinci minus tot are. De fapt, la terminarea școlii elementare, Mandy a avut recomandare pentru o școală de zece clase, dar pentru tata nu încape discuție: toți copiii lui trebuie să aibă bacalaureatul. Nici pentru sora lui Mandy nu este asta vreo problemă. Dar pentru Mandy este. Ea se chinuie deja de trei ani și jumătate, să fie promovată, dar întotdeauna la limită. Pauza mare s-a sfârșit. Imediat începe ora de mate. Măinile lui Mandy s-au umezit de teamă. Lucrarea ei este întotdeauna ultima din teanc. În sfârșit a venit timpul: Amanda Ziegler 7 minus. O lucrare bună. Doamna dr. Voigt îi zâmbește încurajator lui Mandy. Fața lui Mandy radiază toată. N-are patru și nici măcar cinci, ci șapte minus. În restul dimineții Mandy a plutit ca pe nori. Deci astfel a scăpat de 4 la mate, pentru că la oral are mai mult decât 4. „Mulțumesc, Doamne Isuse, că m-ai ajutat atât”, se roagă Mandy. Ușurarea ei este de nedescris.

»VĂRSAȚI-VĂ INIMILE ÎNAINTEA LUI. DUMNEZEU ESTE ADĂPOSTUL NOSTRU.« – Psalmul 62.8b - „Cum a fost la școală, Mandy?”, întreabă tata la prânz. El are câteva zile de concediu și de aceea este acasă. „Am primit rezultatele de la mate.” Zice Mandy. „Și?” „7 minus.” „Foarte bine.” Zice mama bucuroasă. Dar soțul ei îi aruncă o privire de avertizare. „Sibylle a avut și ea odată un 7”, zice el liniștit. „Dar atunci am avut febră”, îi replică Sibylle. Pur și simplu i-a scăpat vorba. „Știu.” Bucuria din ochii lui Mandy s-a șters. Chinându-se a înghițit cu greu puțin din mâncarea gustoasă a mamei. Apoi s-a ridicat repede. „Mă duc să-mi fac temele.” Mandy s-a năpustit pe scări până în camera ei și s-a aruncat pe pat. Deznădăjduită își îngroapă fața între perine. Niciodată, niciodată n-o să fie destul de bună. Niciodată n-o să poată ține pasul cu surorile ei inteligente. Totul este zadarnic. Ea se simte așa de străină și în plus în această familie inteligentă! Deodată își aduce aminte ce i-a scris bunica pe frumoasa felicitare de Crăciun: „Mandy, adu-ți mereu aminte că poți să spui Domnului Isus în rugăciune tot, tot ce-ți apasă inima.” „Te rog, Doamne, ajută-mă să pot să fiu și eu așa deșteaptă ca ceilalți!” Se roagă Mandy disperată. Și după aceea, oarecum, nu-i mai este inima așa de grea. Oare Dumnezeu ascultă asemenea rugăciuni? Mandy nu este foarte sigură, dar într-un fel știe: EL îmi știe problema, îmi cunoaște inima și are soluția cea mai bună.

»DOMNUL A FĂCUT MARI LUCRURI PENTRU NOI ȘI DE ACEEA SUNTEM PLINI DE BUCURIE.« - Psalmul 126.3 - O ușoară bătaie timidă se aude la ușa camerei lui Mandy. Ea și-a șters hotărâtă lacrimile de pe față și a deschis ușa. Sibylle sta în fața ușii, foarte necăjită. „Tu, eu n-am vrut să fiu rea cu tine.” Mandy și-a îmbrățișat sora mai mică. „Știu, tu nu ești de vină că ești mai șireată ca mine.” „Dar asta nu este important.” „Totuși, pentru tata este.” Sibylle n-a mai răspuns nimic. Ea știe că Mandy are dreptate. „Carly vine poimâine”, zice ea schimbând subiectul. „A dat telefon azi la prânz.” „Ce bine!” Lui Mandy îi place de verișoara ei Carly. Carly are 17 ani și este mereu bine dispusă și fără griji. Și este mereu optimistă. Voioasa Christin, așa cum o cunoaște Mandy. La ea totul este autentic, natural, pentru că vine din adâncul inimii. Peste două zile mama și Mandy au așteptat-o pe Carly la gară. Ea este ca un vârtej. Ea degajă atâta voie bună, că Mandy nu mai poate fi tristă. Imediat după prânz Mandy a târât-o pe verișoară în camera ei. Ea vrea neapărat să-i arate lui Carly noua ei garnitură de flori uscate. Confectionarea de flori este, de fapt, o foarte mare pasiune a lui Mandy. Pervazul mare al geamului este tot plin de flori puse la uscat. Nerăbdătoare îi arată lui Carly buchetul de rămurele

uscate, panglici și lalele proaspete din grădină. Carly tace o clipă. „Asta ai făcut tu singură?” Mandy dă afirmativ din cap. „Minunat! Grozav! Mi-aș dori să pot și eu să fac așa ceva”.

»UNUIA I-A DAT CINCI TALANȚI, ALTUIA DOI ȘI ALTUIA UNUL; FIECĂRUIA DUPĂ PUTEREA LUI.« – Matei 25.15a - Mandy o privește surprinsă pe verișoara ei. Ca ea să fie invidiată pentru o calitate, asta este ceva cu totul nou pentru ea. „Nu este greu de făcut un asemenea buchet”, zice ea timid. „Poate pentru tine, dar mâinile mele sunt pentru asta mult prea neîndemânatică.” „Mie îmi place să lucrez cu flori, cu crenguțe, cu tot ce crește în grădină.” Carly râde. „Atunci ar trebui să vii la noi. Mama caută frângându-și mâinile pe cineva care să-i ajute în grădină. Dar eu am două mâini stângi la așa ceva. De fapt, ai spus vreodată MULȚUMESC lui Isus pentru că ești așa de iscusită cu mâinile și că ai așa un gust pentru frumos? Acesta este un adevărat talent.” Mandy clatină surprinsă din cap. „Și în rest? Cum îți merge?”, întreabă Carly. Ea stă în frumosul fotoliu rotund al lui Mandy, cu genunchii strânși la gură. „Ai slăbit puțin și ești și palidă puțin.” Mandy suspină adânc. „Școala! Atâta am tocit la mate și fizică, dar întotdeauna nu reușesc decât la limită.” Carly se gândește o clipă. „Te-ai gândit vreodată să mergi la o școală de zece clase? Poate acolo te-ai descurca mai bine.” „Nicio șansă. Tata zice: dai bacul! După aceea poți să-ți găsești o meserie, dar întâi bacul.” „Da, nici așa nu este rău.” „Nu, dar în fiecare zi mi-e teamă că n-o să reușesc. Atunci o să valorez chiar mai puțin decât alții.” Carly sare în sus revoltată. „Să valorezi chiar mai puțin decât alții? Așa o prostie încă n-am auzit niciodată”.

»CĂCI AȚI FOST CUMPĂRAȚI CU UN PREȚ.« - 1 Corinteni 6.20a – Carly meditează încordată o clipă. Căci dintr-odată și-a dat seama cât de greu îi este lui Mandy. Și trimite o scurtă rugăciune către cer, cu rugămintea s-o poată ajuta pe verișoara ei. „După părerea ta, cum se măsoară valoarea unui om?”, întreabă ea încet. Mandy se gândește. „După cât ești de deștept, după cât ești de isteț; să realizezi mult și să fii iute.” „Și cine a hotărât această unitate de măsură?” Mandy se gândește. „Oamenii, școala, părinții, colegii, toți.” „Mai poți să-ți închipui și o altă unitate de măsură?” Mandy scutură disperată din cap. „Dar există una; și încă una mult mai importantă.” Carly i-a Biblia lui Mandy de pe raft și o deschide. După o scurtă căutare a găsit locul dorit și îi citește lui Mandy. »Pentru că ai preț în ochii Mei, pentru că ești prețuit și te iubesc.« „Înțelegi? Aceasta este valoarea noastră. Dumnezeu ne iubește așa cum suntem, așa cum ne-a făcut EL, cu toate calitățile noastre și cu tot ce nu putem așa de bine.” „Chiar crezi asta?” „Da. Doar crezi în Domnul Isus. EL ți-a dat viața ca tu să poți veni la Dumnezeu. Noi am fost cu toții la fel de departe de Dumnezeu și niciunul dintre noi n-a putut veni la Dumnezeu prin propria lui putere.” „Da, știu.” „Dar Isus Hristos a pus atâta preț pe tine, încât a murit pentru tine. Cum poți atunci să spui că nu ai nicio valoare?” „Eu niciodată n-am văzut lucrurile în felul acesta.” Era ca și când un inel greu s-ar desface de pe gâtul lui Mandy și ea poate din nou să respire. „Dumnezeu te iubește. Acest lucru constituie valoarea ta neprețuită și care nu se poate pierde.”

»NU DOAR PENTRU CĂ ÎNTRECEȚI LA NUMĂR PE TOATE CELELALTE POPOARE S-A ALIPIT DOMNUL DE VOI ȘI V-A ALES, ... CI PENTRU CĂ DOMNUL VĂ IUBEȘTE.« - Deuteronom 7.7-8a - „Știi, dacă pentru Dumnezeu ar fi așa de importante numai matematica și fizica, ne-ar fi creat pe toți genii ale matematicii”, zice Carly. „Dar EL a creat încă multe alte daruri și calități. Tu ai mâini pricepute și un ochi bun pentru natură, pentru frumos, pentru culori și forme. Poate că Dumnezeu vrea ca tu să faci cândva ceva meșteșugăresc sau ceva cu oamenii, poate ceva cu copiii.” „Asta da.” „Eu cred că pentru Dumnezeu și chiar printre creștini, toate darurile sunt importante. În Biblie acest lucru este comparat cu un corp, care n-ar putea face prea multe dacă ar fi făcut numai din cap și din mâini, și n-ar avea picioare, i-ar lipsi mușchii, inima, vocea. Înțelegi tu? Fiecare este important.”